

Tribuna

'Soylent Green'

ÒSCAR SALADIÉ

Càtedra Dow/URV.
Desenvolupament
Sostenible

Des són les qüestions clau per planificar adequadament què fer en un territori i d'aquesta manera incidir positivament en la qualitat de vida de la població, és a dir, en el seu desenvolupament. En primer lloc fer una bona anàlisi que permeti conèixer les aptituds d'aquest territori, però també les seves debilitats i les interrelacions que es donen entre els diferents elements del medi natural i la societat. En segon lloc, s'ha de preveure com pot evolucionar aquest territori fruit d'aplicar unes determinades polítiques. D'aquesta manera es podran escollir aquelles que siguin més beneficioses en termes econòmics, però també socials i ambientals. Aquests són els tres pilars del desenvolupament sostenible.

Les activitats socioeconòmiques generen riquesa però també impactes ambientals. No hi ha cap dubte que cada cop els processos són més eficients i es necessita menys energia, aigua o matèria primera per unitat de producte. No obstant, són moltes les amenaces ambientals que ens envolten. Algunes s'estan manifestant ja a l'actualitat. Altres es poden fer realitat en un futur proper.

L'any 1972 va veure la llum *Els límits del creixement*, també conegut com *Informe Meadows*. Entre altres coses s'indicava que si es mantenien les tendències que en aquells moments es donaven en

creixement de la població, industrialització, contaminació ambiental, producció d'aliments i explotació dels recursos naturals, el nostre planeta arribaria als límits del seu creixement. L'horitzó establert era un segle. Un any més tard, Richard Fleischer va dirigir la pel·lícula *Soylent Green*, protagonitzada per Charlton Heston. Ambientada a Nova York l'any 2022, mostrava la decadència de la nostra societat fruit d'un model de creixement insostenible.

Un planeta sense pràcticament vegetació ni vida animal, amb una onada de calor constant i amb escassetat i restriccions d'aigua i altres recursos. En una escena es mostra com l'electricitat d'una bombeta es genera mitjançant la dinamo d'una bicicleta. Els més de 40 milions d'habitants de Nova York malviuen i subsisteixen gràcies a menjar Soylent Green, unes rajoles de color verd comercialitzades per una empresa multinacional que exerceix un paper

gairebé de monopoli. Només falten set anys per arribar a l'any 2022 i és poc probable que es produeixi la situació límit plantejada a la pel·lícula. No obstant, alguns aspectes de caràcter social que hi apareixen sí que estan emergent amb molta força a l'actualitat: augment de les desigualtats, corrupció per part de les autoritats i les elits dominants, abús de poder, precarietat laboral i retallada de drets fonamentals, entre altres. A més de protegir el

nostre entorn, també hem d'aconseguir reduir l'escletxa social i econòmica cada cop més gran al nostre país fruit de la crisi que des de l'any 2008 està soccavant els fonaments de l'estat del benestar.

Tot i que Fleischer va deixar un final obert, la meua opinió és que el protagonista acaba morint i que la població continuarà sense conèixer el macabre secret que s'amaga darrere el Soylent Green. És a dir, tot continuarà igual. Que canviï el que està passant actualment també depèn en part de nosaltres. Un canvi de rumb que s'ha de fer abans que no sigui massa tard i ja

*Els més de 40 milions
d'habitants de Nova York
subsisteixen gràcies a
menjar Soylent Green*

no hi hagi marxa enrere. Abans que, tal i com es diu a la traducció que es va fer aquí del títol de la pel·lícula, el destí ens enxampi.

Des de la Universitat Rovira i Virgili intentem contribuir a aquest canvi. Formem els futurs professionals que tindran diferents graus de responsabilitat en la presa de decisions. Però també trebalem per incorporar al currículum la necessària sensibilització en matèria de medi ambient i desenvolupament sostenible que com a ciutadans hem de tenir, independentment de què hem estudiat i a què ens dediquem a la vida.

FINESTRA SOLIDÀRIA

Horts socials

MAR FERNÁNDEZ

Treballadora
social de Càritas
Diocesana de
Tarragona

El projecte Horts socials representa una manera diferent de treballar i d'entendre l'acció social a què estem habituats els voluntaris de Càritas i, també, els propis participants perquè posem en joc totes les nostres habilitats i limitacions, les nostres il·lusions i les nostres incerteses per tal d'intentar que persones, fins

ara pràcticament desconegudes, tinguin una base per refer la seva vida.

Es tracta d'un espai de trobada amb persones de diversos orígens, amb experiències i històries de vida diferents i amb diversos motius i interessos per acceptar treballar en un petit tros de terra i compartir l'espai amb altres individus.

La convivència no és fàcil. Els hortolans són persones soles o famílies amb dificultats per reactivar la seva activitat laboral i no tenen la mateixa capacitat de prendre decisions ni

d'organitzar-se en el treball, ni la mateixa habilitat per relacionar-se i resoldre possibles conflictes. Quan tots, voluntaris i participants, trebalem uns al costat dels altres sorgeixen espais de reconeixement i empatia; però, també, apareixen moltes situacions difícils i desafiantes a la nostra comprensió; obstacles en la nostra relació quotidiana, on les nostres emocions entren en conflicte i, sovint, ens deixen en fora de joc. Els voluntaris han d'impulsar contínuament la dinamització del grup, ja sigui amb el suport tècnic de

l'Associació Xicòria, o bé animant sempre les persones perquè no es deixin aclaparar per la situació individual que estant patint i no abandonin el projecte. Per aquest motiu cal acompanyar-les quan no tenen ànim de tirar res endavant.

Els voluntaris creuen que aquest projecte té moltes possibilitats per descobrir i potenciar les habilitats perso-

*Els hortolans són
persones soles o famílies
amb dificultats per
tornar al mercat laboral*

nals i socials dels participants. Per ells, transmetre i promoure aquestes capacitats d'interacció s'ha convertit en un dels objectius més importants del projecte dels horts, molt més que l'ajuda real en l'economia domèstica, gràcies a la producció de verdures de cada parcel·la. Aquest projecte denominat dels Horts socials, el valoren com una alternativa de socialització. El

fet d'estar dintre d'un col·lectiu, en aquest cas d'hortolans, ofereix un sentiment de pertinença i d'identitat molt reconfortant.